

Vitikainen Mikael (8.8.1906 - 14.3.1942) - Iisalmi

Haavoittui Rukajärvellä Sukellusveneessä käydyssä taistelussa 12.3.1942 ja kuoli 35.KS:ssa.

1: VITIKAINEN, MIKAEL	
sääty	naimisissa
sukupuoli	mies
kansalaisuus	FI
kansallisuus	FI
äidinkieli	suomi
lasten lukumäärä	4
ammatti	maanviljelijä
sotilasarvo	vänrikki
joukko-osasto	6./JR 52
joukko-osastokoodi	4313
syntymäaika	08.08.1906
synnyinkunta	Hirvensalmi
kotikunta	Iisalmi
asuinkunta	Iisalmi
haavoittumisaika	12.03.1942
haavoittumispaikka	Rukajärvi
haavoittumiskunta	
katoamisaika	
katoamispaikka	
katoamiskunta	
kuolinaika	14.03.1942
kuolinpaikka	35.KS
kuolinkunta	
Menehtymisloukka	kuoli haavoittuneena, siunattu ja haudattu
hautauskunta	Hirvensalmi
hautausmaa	Hirvensalmi
lisätieto	

4313 = 6./JR 52

Asevelitalon rakentamisesta on julkaistu juttu Korven Kaiku-lehdessä 15.1.1943. Korven Kaiku Jari Kärkkäiseltä 8.12.2018.

Asevelitalo on pystytetty Iisalmen Kangaskylälle. Tilaisuus 3.1.1943, jossa talo luovutettiin vänr. M. Vitikaisen perheelle.

19.KKK.
Nimi ja sotilasarvo: V i t i k a i n e n , M i k a e l ; v ä n r .

Pääkirjan n:o VI-1813 1176 Tuntolevyn n:o 570 932

Joukko-osasto: 4313

Syntymäaika ja -paikka: 8.8.06 Hirvensalmi

Kirjoissa: Iisalmi

Lähin omainen: Vaimo: Lempi V

Osoite: Iisalmi, Laaksonlahti

Kuoli, kuollut (aika ja paikka): 4401:ssä 14.3.42 klo 8,15

Saapunut: 18.3.42 A-os/35 KS:ssa Lähetyt: 19.3.42 Iis.mlk. sk:lle.

Haudattu: _____

Yksityisomaisuus: Rahaa, 113,- Oljykangas, peitehaapa, puukko, voipurkki, partakone
hammasharja, hammastahnaa, sukat, sokeria, voita, sianlihaa, tulitikkuja,
peitä, pyyheliina, päänsuojus, rahaposa, rahaa-300:so, kello perineen,
kultasormas, k-kenpea, tappipuukko, tupakkalaavikko, vyo, peili, turkki, nahka-
saappaat, Iis.sk:ille 20.3.42.

Lähetetty: _____

Huomautuksia: Haav. 12.3.42 Rukajärven itäp.
Sm. Kaäk. kapt. R. Yotamaa.

Pl M - laava: Kott. 275.

Muition laati 8.1.2018

Tenho Tikkanen, 040-5408045

Liite: Korven Kaiku 15.1.1943



Doiman lähteiltä

Jumala ei katso henkilöön. (Gal. 2:6)

Ilmeisesti Paavali sanoi: ei hän katso apostolivirkaa, kunnikkaan korkeutta, ei kunnianselityksiä eikä arvoa. Sillä läpi koko Raamatun löydät Jumalan usein kysyneen parhaimmista ja pyhimmistäkin näytävistä miehistä, ja sellaisia esimerkkejä näytää Jumala joukko armonomaltta. Mutta semmoisten kätkeänsä estämättä antaminen ja mainitseminen Jumalan sanassa oli ja on välttämättä näin tarpeen. Sillä luovutuksamme on se aika, että tarkastelemme ja ihaillemme ihmisiä enemmän kuin Jumalan sanaa. Jumala taas tahtoo, että ihailisimme koko sydämeemme sanan ja siihen vahvasti luottaisimme. Hän tahtoo vahvistamaan ytimen eikä kuoria ja suuremmassa arvossa pitämään talon isäntää kuin taloa. Ei Hän tahto, että Pietarista ja Paavalista ihailisimme apostolivirkaa vaan Kristusta, joka heidän puhui, ja itse Jumalan sanaa, jota he meillä julistivat. Samaten ovat esivaite, opettaja, isa, äiti, isäntä j.n.e. ihmiset eli edustajat, jotka Jumala tahtoo kunnioittavaksi. Niiden välikappaleina ja asustina, joiden kautta Hän hallitsee ja ylläpitää maailmaa. Mutta ei Hän tahto, että me ihailisimme ihmisiä ja niistä unohdaisimme. Ja helpommin esittäessään meitä ihmisistä ylläpitäjä Hän jättää helmin viikojen ja syntien, vieläpä suurien ja rietaittain, jotka meitä muuttavat tekemään eroituksen ihmisen ja Jumalan välillä.

— Härkähuuria kuuluu Teosouna on säilynyt Laatokan Mantsissa, ihmien kyllä, ryssien hävitysraivolta.

Asevelitalon luovutusjuhla Iisalmissa.

Iisalmen Aseveljet olivat t.k. 3 päivänä järjestäneet Iisalmen Kangaskylälle juhlatilaisuuden, jossa yksikön 426:n rakentama asevelitalo luovutettiin yksikönsä palvelleen 14. 2 43 kastiin vnr. M. Viitkaisen perheelle. Juhlatilaisuuteen oli kokoontunut väkää tuvan täydellä. Aluksi kuultiin torvitoittoa, jonka jälkeen kapt. P. Lehtiköinen, kerrottauksena kenraali Raappanan ja eversti Mannulan tervetset, luovutti yksikönsä 426:n puolesta asevelitalon Iisalmen Aseveljet ry:lle, joka n.ä. juridisena henkilönä saattoi kirjallisesti lahjoittaa talon edelleen. Luovutuspuheensa kapt. Lehtiköinen lähdenä tapauksen merkitystä rintama-aseveljien ja kotiseudulla nykyään toimivien aseveljien yhdistävänä tekijänä, kehoitti aseveljiä toimimaan valtakunnallisen ajattelun tienraivaajina niin, että jokaiselle tulee selväksi, mikä on yhteiskunnan velvollisuus varustautua aseveljillä, invalideja ja kaatuneiden perheitä kohtaan.

Iisalmen Aseveljyhdistyksen puolesta otti talon vastaan vnr. R. Kämäräinen, kiittäen niitä yksityisiä ja liikkeitä, jotka olivat antaneet apuaan talon logiikkaan kuntoon saattamisessa sekä luovuttaneen talon vnr. Viitkaisen puolisolle ja lapsille. Liikuttuneena kiittäen otti vnr. Viitkainen, neljän pienen lapsensa ympäröimänä, lahjakirjan vastaan.

Talon rakentamiseen historikin esitti alik. V. Hiltunen. Lottien järjestämien korviketarjousten aikana soitteli torvitoittoa läsnäolijalle. Ohjelmaa alkoi vnr. Viitkaisen em. esitelmän kantoa, jota seurasi vnr. Viitkaisen em. esitelmä ”mitenkö lämpöä suoritetaan palvelustehtävään eli rajaseudulla, esitelmät olivat kaukana ja talvas korkealla”; mitenkö Viitkainen rv. allupacaria ymmärrettiin upseerit erinomaisten ansaittiensa vuoksi ja kuinka hän osasi käyttää apunaan valkeuksia-

Verotus toimitetaan palautetulla alueella. Tulolomaukset 1. 3. 43 mennessä.

Palautetulla alueella toimitetaan tänä vuonna ensimmäisen kerran Moskovan rauhan sopimuksen jälkeen kunnallis- ja valtion verotus. Kunnallis- samoin kuin tulo- ja omaisuusverotuksessa noudatetaan kuitenkin kolmen vuoden aikana poikkeussäännöksiä, jotka sisältävät eräitä helpotuksia muussa Suomessa noudatettavana olevaan lakiin nähden. Veroyöryn / hinta on palautetulla alueella määrätty 7 markaksi.

”Tulolomaukset, jotka muualla yleensä on jätettävä tammikuun kuussa, on palautetulla alueella jätettävä ennen maaliskuun 1. päivää. Verovelvollinen, joka ei ennen tulolomauksten jättämisaajan päättymistä ole palannut siihen kuntaan, jonka hyväksi häntä on taksoitettava, on oikeutettu jättämään tulolomauksensa oleskelukuntansa tulo- ja omaisuusverolautakunnan puheenjohtajalle, jonka tulee viipymättä lähettää se ja verovelvollisesta taksoitusta varten annetut muut tiedot oman lausuntonsa ohella taksoituksen toimittavalle viranomaiselle.

saan rukouksen voima. Kapt. P. Lehtiköinen lausui vnr. Viitkaisen suuloille omistamansa runon. Pastori E. Niininen talon viikkimuseossa kehotti uusia aakkaita vullmaan sankarivallan muistoa ja Jeesuksen auttavaa käsiä kallempaan perintönsä. Vapaan sanan edustajat Assessor Korpiakko onnea tulotuloissaan huomautti, mitenkö lämpöä asevelitalo muuttuu pohj. avoimella Karjalan ajasta entistä elävämmän. Yöväenkin mieltänpainu juhlatilaisuus päättyi yhteiseen laulettuun lauluun ”Oi kallis Suomessa...”

Törkeitä puhelinvarkauksia

Helsingissä pimennyksen aikana.

Helsingin rikospoliisin ilmoituksen mukaan on viime vuoden aikana n. 100 puhelinta varastettu Helsingin puhelinkeskuksesta. Useimmat varkaudet ovat tapahtuneet pimennyksen aikana. Varkaiden jäljille ei toistaiseksi ole onnistuttu pääsemään. Varastettuja esineitä ei ole vielä saatu takaisin. Kysymyksessä voi yhtä hyvin kuin tavalliset varkaudet, olla tarkoituksellinen ilkeä. Helsingin puhelin yhdistys ilmoittaa maksavana huomattavan palkinnon erikoislaatuisten varkaitten kiinnittämiseen johtavista tiedoista tai toimenpiteistä.

— Miljoonan kruunua (12 miljoonan markan) suuruinen määrä on maksettu Ruotsiin valtiolta 1. 7. 43 alkuvan varainhoitokauden talousarvioon suomalaisen sotainvalidiiden sairalaikojen varfen Ruotsista. Tämä on virallinen Ruotsin kannanotto ja sellaisenaan ilahduttava.

— Osuuskassojen talletukset ovat lisääntyneet vuoden 1942 tammikuussa 442.9 milj. mk. Ne olivat viime marraskuun lopussa 2856.6 milj. mk.

Ilmalaisia hoppua.

Ilmassa, Puhjassa eräs istalainen ilmoitti palokunnalle kirjallisesti, että hänen talonsaan oli tulipalo. Palopääsimkö otti kirjeen vastaan, antoi kuitenkin kirjeen vastaanottamisesta ja esitetyksään siltäyksen kaupungin viranomaisille sai luvan lähteä liikkeelle palokunnan kanssa. Kun hän joutui perille, hän huomasi, että tuot talo oli rakennettu alle paikalle, jossa tulipalo oli raivonnut.

„Emäntä Lehtinen“

elikkä

Juttu jonka kertomisesta siviilit voisivat suuttua.

(Saanut kirjoituskilpailussa nro 3. palkinnon B-sarjassa.)

Motto: Rokka = tappaiskeitto.

»Lammus», sanoi Hiljainen, joka oli silinä suhteessa merkittävien mies, että saoi vaan sanan kerrallan.

Kannatettiin lammasta. Ostettiin lammus, perunat ynnä suoloja. Parrunveistäjät olivat saaneet ilmiä juuri. Työtä oli tullut hukkitun ja takas olivat kohtalaiset, siksi oliinkin tilin tyytyväisiä. Kun sapuska oli ollut perin kehno, päätettiin tilin kunniaksi vähän juhlaa. Siksi ostettiin lammus.

Kun oli kiistelyä siitä, onko rokka vai tappaiskeitto oikea nimitys, päätettiin pelata kortilla, joka jää emännäksi, ja se, joka jää emännäksi, saa sitten ostetuista tarpeista keittää kumman haluaa.

»Karkolla», sanoi Hiljainen. Kannatettiin katkoa.

Päätettiin pelata kahdessa porukassa. Joka pelin saa, vapautuu kokon virasta.

Ja sillä aikaa, kun isäntä kamariassa laaki saamaan rahoja, kohteli läksöttäviä housujensa ja

hykerteli käsiään hyvillään saamastaan hyvästä pässein hinhasta pelasivat parrunveistäjä pirtin pöydän ympärillä siitä, kuka jää huomenna lammasarokan keittoon.

»Ei kelpaa emännäksi», sanoi Hiljainen aina, kun joku pääsi pois pelistä.

Toisessa porukassa jäi viimein kakkikandidaatiksi Lehtinen ja toisessa Markkanen.

Markkanen tarjosi Lehtiselle viittä kymppiä, jos hän jää vapasestoisesti kokiksi, mutta Lehtinen sen kun vaati vaan pelattavaksi loppuun asti.

»Pelataan koimesta poikki», sanoi Markkanen.

»No pelataan», sanoi Lehtinen.

Pelattiin kolmesta poikki. Tulos 3-1 Markkanen hyväksi.

»Lehtisestä tuli emäntä», sanoi Hiljainen.

»Emäntä Lehtinen», huusi porukka, burraisi ja kanto Lehtistä ympäri pirtin.

»Pala», sanoi Hiljainen ja lähti pirtistä. Hän se vuokrasi sitten talosta padan, josta ei tosin mennyt

vuokraa. Pyykkipaikalla oli kaksi pyykkipataa ja toinen niistä saisi tehdä huomenna rokkapadan virkaa.

Sinä iltana ei illoipito Lehtisen kustannuksella tahtonut loppua. Palvelijalta vuokrattiin viiden markan hinnasta huivi ja esiliina Lehtiselle. Monet mitä hulluimmat neuvot sai Lehtinen kuulla siitä, miten emännän tulee käyttäytyä ruuan laitossa. Jos neuvot olisivat olleet oikeita, olisi Lehtisestä ehtinyt tulla ainakin tietopuolisesti ruoanlaiton specialisti. Mutta ihmisenkin kärsivällisyydellä on rajansa, ja niinpä oli Lehtisenkin kärsivällisyyden. Hän muuttui synkäksi ja alkoi lautoa kostoaa. Kamalaa kostoaa.

»Rokka vai tappaiskeitto?», kysyi Hiljainen aamulla, kun porukka läksi metsään.

»Molemmat», vastasi Lehtinen.

Sitten porukka neuvotti vielä Lehtistä käyttämään hyvästi voita, että tulee kunnan soppa. Voita saisi ottaa reppuun kun reppu, mistä vain löytyä parhaiten.

»Kyllä minä tälle rokat keitän», sanoi Lehtinen ja läksi pyykkipaikalle mukanaan perunat ja suolat.

Hän kantoi vielä suurempaan pyykkipataan ja viritti tulen alle.

Sitten hän haki pässein, tainnutti sen ja pisti puokolla rinnan auki ja nosti pässein pataan.

Porukka oli kehoittanut käyttämään voita runsaasti, ja Lehtinen noudatti neuvon kantamalla kaikkien repuisia voivakkaset ja -kääröt ja heitti ne aukomatta pataan.

Kun perunat ja suolat oli vielä laitettu pataan, meni Lehtinen pirttiin, kokosi kampeensa ja tuli hoitelemaan tulta keittopatasalla.

Kun porukka tavallista aikaisempaan palasi metsästä, mentiin katsomaan kuin oli keittoksen laita. Ensimmäinen padan vieressä tulo, johon oli tekstattu sanat: **ROKKA = TAPPAISKEITTO.**

Kun padan päältä oli ongittu huivi ja esiliina, nähtiin kummia. Koko porukka hälytettiin sitä katsomaan. Siellä padassa vakkasten, papereiden, perunain ja voisulan kanssa. Kun hän joutui perille, hän huomasi, että tuot talo oli rakennettu alle paikalle, jossa tulipalo oli raivonnut.

»Pässei», sanoi Hiljainen ja huokasi.

Mutta missä kokki? Kokki oli lähtenyt hyvän sään aikana, jättäen keittokansa kaverien jaettavaksi. Mitä sitten seurasi, sitä ei kehtaa kertoa, mutta siitä lähtien on Lehtistä kutsuttu Emäntä Lehtiseksi.

Emppu.

P.S. 1. Tämän alkuan on pantu motto, koska kirjallijankin niin tekevät.

Sama.

P.S. 2. Tämän jutun todenperäisyydestä en vastaa. Kysykää parrunveistäjiltä!

Sama.

P.S. 3. Sanokaapa mitä P.S. merkitsee. Se näyttää kovin hienolta.

Sama.

Allkers. E. Kolchmainen.